नीलः शृगालः

एकं वनम् अस्ति ।

तत्र एकः शृगालः अस्ति ।

एकदा तस्य भोजनं नास्ति ।

सः बुभुक्षितः अस्ति ।

समीपे एकः ग्रामः अस्ति ।

तत्र अजः अस्ति ।

कुक्कुटाः सन्ति ।

शृगालः पश्यति ।

सः वदति “अहं तत्र खादामि” इति ।

रात्रिकालः अस्ति ।

सर्वत्र शब्दः नास्ति ।

सः ग्रामं गच्छति ।

परन्तु तत्र एकः शुनकः अस्ति ।

श्रृगालः भीतः अस्ति ।

श्रृगालः धावति ।

श्रृगालः भीतः अस्ति ।

सः नीलभाण्डे पतति ।

सः नीलशृगालः भवति ।

सः एकम् उपायं चिन्तयति ।

सः वदति “अहं स्वर्गतः आगच्छामि ।

अहं वने राजा भवामि ।

सर्वे “आम्” इति वदन्ति ।

रात्रिकालः अस्ति ।

शृगालाः उच्चैः क्रन्दन्ति ।

नीलशृगालः अपि क्रन्दति।

सर्वे मृगाः विस्मिताः

सिंहः वदति “एषः साधारण-शृगालः” इति ।

शृगालः पुनः क्रन्दति ।

सः मृगान् पश्यति ।

मृगाः कुप्यन्ति ।

सः दोषम् अवगच्छति ।
सः भीतः पलायते ।